

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Fisketegn har været diskuteret i Folketinget flere gange. Efter at fritidsfiskerne i 1989 fik pålagt at betale bidrag til fiskeplejen, forekommer det rimeligt at udvide ordningen, så fritidsfiskere ikke diskrimineres i forhold til sports- og lystfiskere.

Lovforslaget indebærer, at der bliver større beløb til rådighed for fiskeplejen. Det vil igen betyde flere fisk i vandene og større chance for, at Danmark kan markere sig som et fiskeområde af høj karat og trække flere turister til landet.

Dette vil være til gavn for turisterhvervet, betalingsbalancen og de mange tusind danske lystfiskere.

Både danske og udenlandske sports- og lystfiskere er efter forslaget forpligtet til at løse fisketegn.

Antallet af turister, der kommer til Danmark for at fiske med stang og snøre, er kraftigt stigende og lægger et stadig stigende pres på de danske bestande af fisk. I praksis har det vist sig, at mange turister gerne støtter fiskeplejen i Danmark, bl.a. har Danmarks Sportsfiskerforbund succes med i Tyskland at sælge støttemærker til forbedring af danske fiskevande.

De 100 kroner, der skal betales, står i øvrigt i et rimeligt forhold til det faktum, at mange turister i dag betaler op til 100 kroner for en dags fiskeret til søer og åer. En fisketegnslicens på 100 kroner vil derfor næppe få dem til at vælge fiskeri i et andet land. I forvejen er ordninger med fisketegn indført i mange europæiske lande, bl.a. Tyskland, Norge, Frankrig, Spanien og Holland.

Lovforslaget er opbygget, så den struktur, der kendes i dag, hvor det lokale og frivillige engagement i fiskeplejen er højt prioriteret, fastholdes. Dette forhold tillægger forslagsstillerne stor vægt.

Den primære ændring i lovforslaget er en ny finansieringsform. I dag foretages fiskeplejen dels via fritidsfiskernes bidrag og dels via de midler, Folketinget stiller til rådighed over finansloven.

I sparetider må det være rimeligt, at sports- og lystfiskerne selv bærer de omkostninger, der er forbundet med fiskeplejen. Det må her bemærkes, at Danmarks Sportsfiskerforbund som hovedorganisa-

tion gentagne gange har fremsat ønsker om at få indført et fisketegn.

Efter lovforslaget er det derfor hensigten senere at erstatte de statslige midler, der på finanslovsforslaget for 1992 udgør 8,5 mio. kr., med midlerne fra fisketegnslicensen.

Det forventes, at fisketegnslicensen vil indbringe 25 til 30 mio. kr. eller 16,5 til 21,5 mio. kr. mere, end der i dag er til rådighed for fiskeplejen. Det er nu stærkt påkrævet at satse kraftigt på denne fremadrettede investering, hvis Danmark skal kunne drage den fulde nytte af de meget store beløb, der gennem de senere år er brugt på at forbedre vandkvaliteten i danske vande.

Forslagsstillerne er således opmærksomme på, at lovforslaget har konsekvenser for anden lovgivning, og vil søge konsekvenserne belyst under udvalgsarbejdet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter lovforslaget vil både danske og udenlandske sports- og lystfiskere skulle indløse fisketegn. Det findes rimeligt, at udenlandske lystfiskere, der i parentes bemærket kommer til landet i stadig større omfang, bidrager til fiskeplejen på linie med danske statsborgere, som omvendt må betale fisketegnslicens i mange andre lande.

I grænsetilfælde må det overlades til ministeren efter konsultation med Danmarks Sportsfiskerforbund at afgøre, hvilke former for fiskeri der falder ind under stk. 3.

Bestemmelsen i stk. 4 er et vigtigt led i kontrollen med fisketegnsordningen. Det må anses for rimeligt, at en person eller sammenslutning, der lejer fiskeret ud, også sikrer sig, at fiskeriet sker i overensstemmelse med lovgivningen. En tilsvarende ordning kendes fra Norge, hvor den har vist sig at fungere særdeles tilfredsstillende.

Ved indførelsen af fisketegnet ændres adgangen til fiskeri, som vi kender det i dag, ikke. Det vil stadig være muligt at drage på fiskeri i saltvand, når fiske-